

EL PROJECTE DE REFORMA RADICALITZA EL CAMPUS

Universitat: un debat de fons

La protesta contra un projecte que vulnera l'autonomia universitària ha posat en qüestió l'actuació de l'equip rectoral i l'existència d'una política d'educació universitària autonòmica.

Victor Iranzo

El dia 24 de març, mentre tenia lloc un claustre de la universitat de València, més de tres-cents estudiants penetraven en la sala i interrompien la sessió amb crits contra Maravall i el projecte de reforma dels plans d'estudis universitaris. El torn de paraules, però, va continuar-hi fins que una exaltada intervenció de **Carlos Flores**, membre d'Alternativa Universitaria que prèviament havia demanat a la Mesa el desallotjament dels manifestants per la policia, esvalotà els ànims. Els claustrals d'A.U. cridaven: «Que vengua la Guardia Civil», i els manifestant contestaven amb «Fora els feixistes de la Universitat». Mentre els estudiants dirimien així les seues diferències, la mesa va optar per dissoldre l'acte.

L'endemà *Las Provincias*, amb la seua habitual perspiciàcia informativa, destacava en grans titulars que un escamot havia rebentat el claustre tot cridant «Eta, ven y mátalos». És possible

que algun element aïllat digués alguna cosa així, però tots els testimonis consultats per *EL TEMPS* han afirmat que no ho sentirem i que, en qualsevol cas, aquesta frase no va ser corejada en cap moment.

L'assemblea de districte del dia 25 declarà *Las Provincias* non grata a la Universitat i **Maria Consuelo Reyna**, subdirectora del diari, contestava que qui invoca ETA bé està que trobe non grata *Las Provincias*. El *Levante* i *El País* deuen fer apologia del terrorisme ja que la seua informació va ser qualificada pels estudiants com a veraç. Anècdotes de premsa.

¿Com s'ha arribat a aquesta situació? Segons diversos representants de la Mesa i del Comitè de premsa de la Coordinadora d'assemblees de facultat, aquesta mesura ha estat llargament reflexionada i és el resultat d'un procés complex. En plena mobilització d'ensenyament mitjà comencen a arribar a la universitat ambigües notícies sobre la reforma de l'ensenyament universitari. Tot fa pensar que la reforma prevista pel Ministeri es durà avant

sense cap participació estudiantil i que pot ser atemptatòria contra l'autonomia universitària i, de retruc, contra els esforços de dotar la universitat valenciana d'uns objectius nacionals propis. D'altra banda, a tot l'estat plantejaments ben semblants fan que es declaren mobilitzacions i vagues pertot arreu.

De fet, el Consell d'Universitaris, dependent del ministeri, organitza setze grups de treball per elaborar els informes provisionals del projecte. Aquests grups estan constituïts per «experts de la universitat, la comunitat científica i els professionals» i preveu una fase posterior d'informació i debat públic. Els estudiants han qualificat el criteri de selecció dels integrants com a mínim d'intencionat.

El moviment universitari, emparat en uns estatuts que consagren l'assemblea com a màxim òrgan decisor dels estudiants —per damunt dels propis claustrals— s'organitza. Durant tot el mes de març assemblees de facultat i de districte decideixen anar a la vaga contra el projecte i convoquen mani-

Manifestació cap a la Conselleria, el dia 26.

Uns sis dies abans del claustre arriba a la secretaria general universitària un escrit amb quaranta-cinc signatures de claustrals —estudiants i professors— demanant que s'inclogués, com a punt prioritari, la discussió de la reforma dels plans d'estudi en l'ordre del dia. L'escrit hi havia arribat, però, fora de terme i fou desestimat. Segons els estudiants, el rector o la junta de govern havien d'haver inclòs la petició en l'ordre del dia, donada la gravetat de l'assumpte —i tenen poder per fer-ho— ja que és inadmissible que es pretenga realitzar un claustre ordinari silenciament un tema que manté parada la universitat de fa un mes.

Conegut el fracàs de la gestió, la Coordinadora d'assemblees es reuneix i acorda adherir-se a les resolucions de la Reunió General d'Universitaris de Saragossa, que aglutina el moviment estudiantil estatal del 13 al 15 de maig. Aquesta reunió havia presentat la següent taula reivindicativa: paralització de tots els esborranys de projecte de reforma i obertura d'un nou procés amb transparència i participació estudiantil, finançament públic adequat, paritat de representació de professors i estudiants en tots els òrgans de decisió, no a la selectivitat acadèmica ni econòmica i reducció del paper del Consell d'Universitats al d'un organisme coordinador, per garantir la plena autonomia universitària i el respecte a les diferents realitats, cultura i necessitats nacionals de l'estat. Les resolucions incloïen la protesta de vaga general del 22 al 27 de març i jornades de mobilització els dies 24 —justament el dia del Claustre— 26 de març i 12 d'abril.

La Coordinadora d'Assemblees de la Universitat de València decideix que, en qualsevol cas, la reforma del pla d'estudis serà discutida al Claustre o es veuran obligats a ocupar-lo.

El dia 24, mentre a tot l'estat es realitzen mobilitzacions i el vice-rector d'estudis Barona proposa, a Madrid, la dimissió dels grups de treball del Consell d'Universitat (gestió que els estudiants desconexien) comença el Claustre al saló d'actes de magisteri. Després de les primeres qüestions d'ordre, **Ximo Bosch**, claustral del BEA, sol·licita la inclusió del conflictiu nou punt del dia amb caràcter extraordinari o en cas que, per qüestions procedimentals això fos impossible, es passe a la suspensió de la sessió i a la convocatòria d'un nou claustre extraordinari. Llavors entrà la manifestació que

s'havia reunit a fora. Prosseguí el torn de paraules fins que l'escalfament dels ànims entre els manifestants i els membres d'AU feren impossible la continuació.

Dijous el rector comunica que l'equip rectoral es manifesta unànime-ment en contra —fins i tot el vice-rector d'estudiants, doncs— d'aquest tipus d'actuació i contra els entrebancs a la dinàmica institucional. Al mateix temps es convoca un claustre extraordinari per al 31 de març.

Divendres 27, el rector Lapiedra declarava a EL TEMPS: «La suspensió del Claustre ha estat una cosa greu, un precedent gens recomanable per al desenvolupament democràtic de la universitat valenciana».

«No és cert que hi haja una manca de sensibilitat respecte a la reforma universitària. En tot cas, s'ha demostrat que els canals informatius no han funcionat bé. Estem esforçant-nos per informar ràpidament i per conèixer amb puntualitat els estats de les qüestions. Tampoc no és cert que no ens hàgem manifestat sobre el tema. El rectorat va presentar al Consell d'Universitats una esmena en contra de l'atac a l'autonomia universitària, que no va ser aprovada.»

El que és cert és que molts estudiants troben que el rectorat ha preferit no cremar-se massa amb una patata calenta que els estudiants semblen ben disposats a dur. És ben notori que la desconfiança davant l'actitud de l'equip rectoral no ha fet sinó créixer entre l'estudiantat.

El dia 25 una assemblea de districte ratificava l'adhesió a la taula reivindicativa de Saragossa, i acordava la tornada a les aules del 31 de març al 2 d'abril per tal de discutir a les classes les noves iniciatives a prendre. Aquest mateix dia una manifestació s'adreçava cap a la Conselleria de Cultura per entrevistar-se amb **Cebrià Ciscar** i conèixer el punt de vista de la màxima autoritat autonòmica en matèria d'educació. Ciscar tardà una hora i tres quarts a rebre la comissió estudiantil —s'excusà dient que acabava de ser pare, fet positivament cert— i durant la llarga espera es produïren diversos incidents i moments de tensió que no anaren a més. Ciscar replegà la taula reivindicativa, prometé comunicar-la al Ministeri i declarà no tenir cap posició presa sobre la reforma universitària. Els representants estudiantils van redactar un comunicat on protestaven per la manca d'interès del conseller, la injustificada reticència a rebre'ls i la manca d'una política autonòmica d'abast universitari. □

festacions, talls de trànsit, etc. A mitjan mes la universitat valenciana, tret de Dret i Econòmiques, està paralitzada. Només la vaga de Medicina respon a uns altres motius, tot i tenir punts d'acord amb el moviment general. El BEA dona suport el moviment assembleari, però aquest el transcendeix.

Les assemblees de facultat reiteradament demanen a l'equip rectoral un diàleg directe amb la institució i una definició pública, ja que troben incoherent que un projecte que pot vulnerar l'autonomia universitària, els estatuts i, en fi, la mateixa raó del ser del Bloc Progressista siga contestat en públic únicament per l'alumnat.

La coordinadora d'assemblees de facultat subratlla insistentment que no han pretès de cap manera anar contra els estatuts, que en realitat defensen, ni contra les institucions universitàries o els seus representants, sinó donar una resposta eficaç a la manca de mesures adoptades en un moment greu de la universitat. De fet, a hores d'ara, l'elaboració del projecte sembla completament paralitzada.